

តុលាការកំពូល
 សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ
 លេខៈ១៥
 ចុះថ្ងៃទី១៤-០២-២០០៥
 សាលដីកាលេខៈ៤៨
 ចុះថ្ងៃទី០៦-០៧-២០០៥

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
 ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
 តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
 តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជម្រះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី០៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៥ ដោយមានសមាសភាពក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះដូចតទៅ៖

- ១- ឯកឧត្តម ... ប្រធាន
 - ២- លោក ... ចៅក្រម
 - ៣- លោក ... ចៅក្រម
 - ៤- លោក ... ចៅក្រម
 - ៥- លោក ... ចៅក្រមរបាយការណ៍
- ក្រឡាបញ្ជី
 លោក...

តំណាងមហាអយ្យការ
 លោក...ព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជម្រះលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ពីសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ០១(ខ) ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមករាឆ្នាំ២០១៥ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ និងសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ លេខ១៥ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកុម្ភៈឆ្នាំ២០១៥ របស់តុលាការកំពូល។

ពីបទ: ឃាតកម្មគិតទុកជាមុន និងប្រើប្រាស់អាវុធខុសច្បាប់ ប្រព្រឹត្តនៅ សង្កាត់បឹងកេងកង១ ខណ្ឌការពារ ក្រុងភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី២២ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៤ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឱ្យផ្ដន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិមាត្រា៣ និង ៥៤ នៃច្បាប់ស្តីពីស្ថានទម្ងន់ទោសនៃបទឧក្រិដ្ឋ និងច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល។

១-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ **បសណ** (ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុសអាយុ ២៣ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ កើតនៅក្រុងភ្នំពេញ របររកស៊ីអតីតបុគ្គលិកក្រុមហ៊ុនសាមាគម ទីលំនៅមុនថ្ងៃចាប់ខ្លួនផ្ទះលេខ៥១ ផ្លូវ២៤២ ក្រុមទី៧១ សង្កាត់បឹងកក់២ ខណ្ឌទួលគោក ក្រុងភ្នំពេញ ឪពុកឈ្មោះ... ម្តាយឈ្មោះ... នៅលីវ។ ក្នុងឃុំ។ មានមេធាវីលោក...

២-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ **សសអ** ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ ភេទប្រុសអាយុ ៣៦ឆ្នាំជាតិខ្មែរ កើតនៅខេត្តតាកែវ របររកស៊ីគ្រូបង្រៀនសាលាឯកជន ទីលំនៅមុនថ្ងៃចាប់ខ្លួនផ្ទះជួល សង្កាត់ទឹកល្អក់៣ ខណ្ឌទួលគោក ក្រុងភ្នំពេញ ឪពុកឈ្មោះ...ម្តាយឈ្មោះ...ប្រពន្ធឈ្មោះ...មានកូន០១នាក់។ ក្នុងឃុំ។ មានមេធាវីលោក...។

-ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ **ជតន** ផ្ទេរសិទ្ធិឱ្យឈ្មោះ **ជម** (ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុសអាយុ៣៧ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ របររកស៊ីប្រធានសហជីពកម្មករ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃផ្ទះលេខ៥៤ ផ្លូវ៩៥ សង្កាត់បឹងកេងកង៣ ខណ្ឌចំការមន ក្រុងភ្នំពេញ។

មានមេធាវីអ្នកស្រី...។

-តាមពាក្យបណ្តឹង ចុះថ្ងៃទី១០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៤ របស់ឈ្មោះ **ជតន** បានប្តឹងពីជនល្មើស និងបក្សពួកដែលបានធ្វើឃាតលើរូបប្តីខ្លួនឈ្មោះ **ជវជ** ជា

ប្រធានសហជីពសេរីកម្មករនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយហេតុថា នៅ វេលាម៉ោង៩,៣០នាទីព្រឹក ប្តីខ្លួនបានជិះម៉ូតូម៉ាកតុបជ្រុង៥០០ពណ៌ទឹកបិទ មួយ គ្រឿងឈប់នៅមុខតូបលក់កាសែតលេខ២ ជាប់របងវត្តលង្កា លើដងផ្លូវប៉ាស្ទ័រ ពេលកំពុងអានកាសែត ស្រាប់តែមានមនុស្ស០២នាក់ ស្លៀកពាក់ស៊ីវិល ជិះ ម៉ូតូមកបាញ់ប្តីខ្លួនចំនួនបីគ្រាប់ មួយគ្រាប់ចំដើមទ្រូងខាងឆ្វេង មួយគ្រាប់ត្រូវចំ កណ្តាលក្បាល (គ្រាប់បៀម) និងមួយគ្រាប់ទៀតត្រូវកែដៃឆ្វេង ដែលបណ្តាលឱ្យ ដួលស្លាប់ភ្លាមនៅឃ្នឹងកន្លែងកើតហេតុ។ ក្នុងរឿងនេះខ្លួនសុំឱ្យតុលាការវែក មុខរកឃាតករមកផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ និងសុំទាមទារសំណងជំងឺចិត្តជាប្រាក់ ចំនួន៥០.០០០(ប្រាំម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក)

-បានឃើញដីកាសម្រេចលេខ៧៩០៥ ត.ព្រ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៤ របស់ចៅក្រមស៊ើបអង្កេតតុលាការក្រុងភ្នំពេញ ដែលបានសម្រេច៖

១-ទទួលពាក្យសុំនៅក្រៅឃុំរបស់លោកមេធាវី...ចុះថ្ងៃទី១៤ខែតុលាឆ្នាំ ២០០៤ របស់លោកមេធាវី...ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៤ ទុកជាត្រឹមត្រូវ តាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោល ដោយខុសនឹងគតិច្បាប់។

២-បន្តការឃុំខ្លួនលើជនជាប់ចោទឈ្មោះ **បសណ** និង **សសអ** តាមដី កាឃុំខ្លួនលេខ១៤៧ និង១៤៧ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ ជាបន្តទៀត តាមនីតិវិធី។

-បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ៥២(ប) ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៤ របស់លោកមេធាវី...ការពារជនជាប់ចោទឈ្មោះ **បសណ** និងបណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍លេខ៥៣ ចុះថ្ងៃទី០៥ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៤ របស់លោកមេធាវី ... ការ ពារជនជាប់ចោទឈ្មោះ **សសអ** ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងដីកាសម្រេចលេខ៧៩០៥

ត.ព្រ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៤ របស់ចៅក្រមស៊ើបអង្កេតតុលាការក្រុង ភ្នំពេញ លើដីកាសម្រេចទាំងមូល។

-បានឃើញសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ០១“ខ” ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៥ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេច៖

១-ទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ៥២(ប) ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៤ របស់លោក...និងលេខ៥៣(ប) ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៤ របស់លោក ...ទុតជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែលើកចោលដោយផ្ទុយនឹងគតិច្បាប់។

២-តម្កល់ដីកាសម្រេចលេខ៧៩០៥ ត.ព្រ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២ ០០៤ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ទុកជាបានការ។ សាលដីកានេះជំនុំជម្រះ ជា សាធារណៈនៅថ្ងៃទី០៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៥ ចំពោះមុខជនជាប់ចោទ និងមេធាវី ការពារជនជាប់ចោទ ប្រកាសជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី០៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៥ កំបាំងមុខជនជាប់ចោទ មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ និងតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋ ប្បវេណី តែទុកជាចំពោះមុខមានអានុភាពអនុវត្តទោះជាមានបណ្តឹងសាទុក្ខក៏ ដោយ ។ បើកផ្លូវសាទុក្ខតាមកំណត់ច្បាប់។

-បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ១២ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៥ របស់លោកមេធាវី...ការពារជនជាប់ចោទឈ្មោះ **សសអ** និងបណ្តឹងសាទុក្ខ លេខ១៣ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៥ របស់លោកមេធាវី...ការពារជន ជាប់ចោទឈ្មោះ **បសណ** ប្តឹងមិនសុខចិត្តសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ០១(ខ) ចុះ ថ្ងៃទី០៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៥ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ លើសេចក្តីសម្រេចទាំងមូ ល។

-បានឃើញសារណា ចុះថ្ងៃទី០១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៥ របស់លោកមេធាវី
...ការពារឱ្យជនជាប់ចោទឈ្មោះ **បសណ** (ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) ធ្វើឡើងតាម
កំណត់ច្បាប់។

-បានឃើញសារណា ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៥ របស់លោកមេធាវី
...ការពារឱ្យជនជាប់ចោទឈ្មោះ **សសអ** (ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) ធ្វើឡើងតាម
កំណត់ច្បាប់។

-បានឃើញសារណាតប ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៥ របស់ឈ្មោះ
ជមន ជាតំណាងឱ្យជនរងគ្រោះឈ្មោះ **ជតន** (ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) ធ្វើឡើង
តាមកំណត់ច្បាប់។

-បានស្តាប់ចៅក្រមរបាយការណ៍ អានរបាយការណ៍

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាអយ្យការអមតុលាការ
កំពូលថ្នាក់ ជនជាប់ចោទឈ្មោះ **បសណ**, **សសអ** ត្រូវចោទពីបទឃាតកម្មគិត
ទុកជាមុន និងប្រើប្រាស់អាវុធខុសច្បាប់ប្រព្រឹត្តិនៅក្នុងភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី២២
ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ តាមមាត្រា៣ ច្បាប់ស្តីពីស្ថានទម្ងន់ទោស និងមាត្រា៥៤
ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ដែលសាលាឧទ្ធរណ៍សម្រេចសេចក្តីមកនេះ មាន
លក្ខណៈត្រឹមត្រូវហើយ។

-បានស្តាប់ចម្លើយអះអាងរបស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ **បសណ** (ម្ចាស់ប
ណ្តឹងសាទុក្ខ) នៅពេលជំនុំជម្រះថ្នាក់ មូលហេតុដែលខ្ញុំប្តឹងសាទុក្ខមកពី៖

-តុលាការឃុំខ្លួនខ្ញុំហួសកំណត់ច្បាប់

-ខ្ញុំមិនបានដឹងរឿងរ៉ាវទាំងអស់នេះទេ ហើយក៏មិនដែលស្គាល់ឈ្មោះ
សសអ ដែរ។

-ខ្ញុំបានឆ្លើយ សូមបដិសេធតាំងពីដំបូង តែប៉ូលីសគាបឱ្យខ្ញុំឆ្លើយនូវអ្វី តាមការបង្គាប់បញ្ជាឱ្យឆ្លើយ។ ខ្ញុំជាមនុស្សស្អាតស្អំគ្មានកំហុស គេយកខ្ញុំលាប ពណ៌ តុលាការក្រុងភ្នំពេញបានលើកលែងចោទប្រកាន់ខ្ញុំហើយ។ ត្រូវបាន សាលាឧទ្ធរណ៍បដិសេធចោលទៅវិញ។ ដូច្នោះ ទើបខ្ញុំប្តឹងសុំនៅក្រៅឃុំ ជាបណ្តោះអាសន្ន ណាមួយខ្ញុំត្រូវបានគេទិញទឹកចិត្តទេ។

-តុលាការក្រុងភ្នំពេញ បានកោះឱ្យខ្ញុំចូលសវនាការ ប៉ុន្តែសវនាការនេះ ត្រូវបានលើកទៅវិញ ដោយមូលហេតុ មេធាវីរបស់ខ្ញុំមិនបានចូលរួម។ ដូច្នោះការ ឃុំខ្លួនរបស់ខ្ញុំរហូតមកដល់ពេលនេះ គឺ១១ឆ្នាំជាង ខ្ញុំបានសំណូមពរដល់ តុលាការ សុំនៅក្រៅឃុំជាបណ្តោះអាសន្នសិន រង់ចាំតុលាការសម្រេចដល់អង្គ សេចក្តីជាក្រោយ។

-បានស្តាប់ចម្លើយអះអាងរបស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ សសអ (ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) នៅពេលជំនុំជម្រះថា មូលហេតុដែលខ្ញុំប្តឹងសាទុក្ខមកពី៖

-ប៉ូលីសចាប់ខ្ញុំគ្មានដីកាពីតុលាការ ខ្ញុំមិនបានស្គាល់ឈ្មោះ បសណ ទេ ហើយប៉ូលីស សម្រេចដាក់គុកខ្ញុំតែម្តង។

-ការឃុំខ្លួនខ្ញុំមានរយៈពេលយូរ

-តុលាការក្រុងភ្នំពេញ បានលើកលែងចោទប្រកាន់ខ្ញុំ និងសម្រេចបើក សវនាការម្តងមកហើយ ប៉ុន្តែត្រូវ លើកទៅវិញមូលហេតុមេធាវីខ្ញុំមិនបានចូលរួម។

-តុលាការក្រុងភ្នំពេញគ្មានលទ្ធភាពរកយុត្តិធម៌ឱ្យខ្ញុំបាន ទើបខ្ញុំប្តឹងមក តុលាការកំពូលទៀត។ ដូច្នោះខ្ញុំ សំណូមពរដល់តុលាការកំពូល សូមឱ្យតុលាការ កំពូលឱ្យខ្ញុំបាន នៅក្រៅឃុំជាបណ្តោះអាសន្នផង។

-បានស្តាប់ចម្លើយអះអាងរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ ជមន (ជា ចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) នៅពេលជំនុំជម្រះថ្មី៖ តាមចម្លើយជនជាប់ចោទ សាក្សី និង ភស្តុតាងនៅប៉ូលីស មិនត្រឹមត្រូវទេ មេធាវី ជនជាប់ចោទសុំតុលាការឱ្យជន ជាប់ចោទនៅក្រៅឃុំ ជាការត្រឹមត្រូវ ព្រោះជនជាប់ចោទពុំមែនជាអ្នកសម្លាប់ បងខ្ញុំឡើយ តុលាការត្រូវរកឱ្យឃើញអ្នកនៅពីក្រោយខ្នង។ ខ្ញុំមានសាក្សីឃើញ ច្បាស់ពេលកើតហេតុ តែគេមិនបានមកឆ្លើយទេ ព្រោះមិនធានាសន្តិសុខឡើ យ។ ដូច្នេះខ្ញុំសូមដកពាក្យបណ្តឹងរបស់ខ្ញុំមកវិញ។

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោក...ជាមេធាវីការពារឱ្យជនជាប់ ចោទឈ្មោះ បសណ (ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) នៅពេលជំនុំជម្រះថ្មី៖ ក្រោយពី បានស្តាប់ចៅក្រមរបាយការណ៍ អានរបាយការណ៍ ឃើញថាកូនក្តីខ្ញុំជាប់ចោទពី បទប្រើប្រាស់អាវុធខុសច្បាប់ និងឃាតកម្មគិតទុកជាមុននេះ តុលាការមិន អនុញ្ញាតឱ្យកូនក្តីខ្ញុំនៅក្រៅឃុំជាបណ្តោះអាសន្នទេ ឃើញថាមិនត្រឹមត្រូវទេ ព្រោះថា៖

១-ពុំមានច្បាប់ចែង

២-កូនក្តីខ្ញុំស្ថិតក្នុងដំណាក់កាលស៊ើបអង្កេត ការឃុំខ្លួនលើសកំណត់ ច្បាប់ត្រូវបានដោះលែង យោងតាមមាត្រា៨ រដ្ឋធម្មនុញ្ញច្បាប់ស្តីពីសន្តិសញ្ញា មាត្រា១៤ ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល មាត្រា៣៨ រដ្ឋធម្មនុញ្ញ មាត្រា៦៥ ច្បាប់ស្តី ពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ និងមាត្រា២២ ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល អ្នកឃុំខ្លួនលើស ក៏ត្រូវមានទោសដែរ។ ម្យ៉ាងទៀតតុលាការក្រុងភ្នំពេញ បានលើកលែងចោទ ប្រកាន់កូនក្តីខ្ញុំ ម្តងមកហើយ ដូច្នេះរាល់សេចក្តីសម្រេច ដែលចេញដោយ តុលាការ គឺចាត់ទុកថា តុលាការបានបើកសវនាការ មេត្តាឱ្យកូនក្តីខ្ញុំនៅក្រៅឃុំ ជាបណ្តោះអាសន្នផង។

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោក... មេធាវីការពារឱ្យជនជាប់ចោទ
ឈ្មោះ សសអ (ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) នៅពេលជំនុំជម្រះថ្នាក់ យុត្តិសាស្ត្រ
របស់តុលាការកំពូលសម្រេចមិនឱ្យកូនក្តីខ្ញុំ នៅក្រៅឃុំបណ្តោះអាសន្ន ក្នុងបទ
ឧក្រិដ្ឋ ខ្ញុំឆ្ងល់ថា៖

១-យុត្តិសាស្ត្រនេះផ្ទុយពីច្បាប់ ដែលច្បាប់ពុំមានចែង។

២-ជាការសម្រេចរំលោភច្បាប់ ថ្ងៃលើកលែងចោទប្រកាន់នេះ ពុំមែន
ជាថ្ងៃសំរាប់ ថ្ងៃសវនាការទេ ខ្ញុំគិតថា រយៈពេលនៃការឃុំខ្លួន គឺគិតពីថ្ងៃក្នុងដី
ការឃុំខ្លួនចាស់ ហើយការឃុំខ្លួននេះ វាលើសពីនីតិវិធីហើយ។ ដូច្នោះសូម
តុលាការ មេត្តាឱ្យកូនក្តីខ្ញុំនៅក្រៅឃុំជាបណ្តោះអាសន្នផង។

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់អ្នកស្រី...មេធាវីការពារឱ្យដើមបណ្តឹង
រដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ ជមន (ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) នៅពេលជំនុំជម្រះថ្នាក់ ការ
សម្រេចរបស់កូនក្តីនាងខ្ញុំនេះ គឺជួយសម្រួលដល់តុលាការឱ្យជនជាប់ចោទនៅ
ក្រៅឃុំ សូមតុលាការមេត្តាពិចារណាអំពីករណីនេះផង។

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានបន្ថែម របស់តំណាងមហាអយ្យការអមតុ
លាការកំពូលនៅពេលជំនុំជម្រះថ្នាក់ ការឃុំខ្លួនក្នុងបទឧក្រិដ្ឋនេះ ជាយុត្តិសាស្ត្រ
របស់តុលាការកំពូល ដូច្នោះសូមតុលាការឃុំខ្លួនជនជាប់ចោទបន្តទៀត។

-ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍ របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយជនជាប់ចោទឈ្មោះបសណ, ឈ្មោះ សសអ
ចម្លើយដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និង សេចក្តីសន្និដ្ឋានការពាររបស់មេធាវីជន
ជាប់ចោទ និងមេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។

-ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ។

តុលាការកំពូល

-យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ១២ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៥របស់លោកមេធាវី...ជាមេធាវីការពារឱ្យជនជាប់ចោទឈ្មោះ **សសអ** និងបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ១៣ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៥ របស់លោកមេធាវី...ជាមេធាវីការពារឱ្យជនជាប់ចោទឈ្មោះ **បសណ** ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូល អាចលើករឿងនេះមកជំនុំជម្រះបានដោយយោងតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជម្រះក្តី

-យល់ឃើញថា ការដែលជនជាប់ចោទឈ្មោះ **បសណ** និង ឈ្មោះ **សសអ** ព្រមទាំងមេធាវីរបស់ជនជាប់ចោទលើកឡើងថានៅពេលសវនាការនេះថា សុំឱ្យតុលាការកំពូល សម្រេចឱ្យជនជាប់ចោទនៅក្រៅឃុំបណ្តោះអាសន្នសិន ពីព្រោះថា ជនជាប់ចោទបានត្រូវឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើសពី៦ខែដោយមិនទាន់បានជំនុំជម្រះ ដែលតាមមាត្រា១៤ និង២២ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ត្រូវដោះលែងជនជាប់ចោទនោះ ជាការភាន់ច្រឡំពីព្រោះថា៖

ក/-តាមមាត្រា២១ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាលបញ្ជាក់ថា៖ ជនជាប់ចោទត្រូវបានកាត់ក្តីយ៉ាងយូរបំផុត៦ខែ ក្រោយពេលចាប់ខ្លួន។ តុលាការក្រុងភ្នំពេញ បានចេញដីកាសម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់ និងបង្គាប់ឱ្យដោះលែងជនជាប់ចោទ តែក្នុងរយៈពេលជាង០១ខែប៉ុណ្ណោះក្រោយចាប់ខ្លួន។ ប៉ុន្តែការមិនអាចដោះលែងបាន ដោយសារជាប់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់តំណាងអយ្យការតាមមាត្រា៨ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជម្រះក្តី និងមាត្រា១៦១ នៃច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ហើយដែលតាមមាត្រា៩០ថ្មីនៃច្បាប់វិសោធនកម្មនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ការដោះលែងត្រូវតែផ្អាកសិន។ ដូច្នេះពុំ

មានការឃុំខ្លួនខុសច្បាប់ លើជនជាប់ចោទទាំង២នាក់ទេ ដែលតម្រូវឱ្យដោះ
លែងតាមមាត្រា២២នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាលទេ។

ខ/-ការកាត់ក្តីដែលត្រូវអនុវត្តមិនឱ្យលើសពី៦ខែ ក្រោយការចាប់ខ្លួន
នោះមិនមែនមានន័យថា ជាការកាត់ក្តីឱ្យស្ថាពរទេ ពីព្រោះច្បាប់ស្តីពីការចាត់
តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជម្រះក្តី និងច្បាប់នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌបានបើកឱ្យ
មានការប្តឹងទាស់ ប្តឹងឧទ្ធរណ៍ និងប្តឹងសាទុក្ខ ហើយបណ្តឹងទាំងនេះសុទ្ធតែមាន
អានុភាពផ្អាកការអនុវត្ត។

-យល់ឃើញថា នៅពេលសវនាការនេះ ជនជាប់ចោទទាំង២នាក់សុទ្ធ
តែលើកសំណូមពរឱ្យតុលាការកំពូល ដោះលែងខ្លួនឱ្យនៅក្រៅឃុំ ពីព្រោះខ្លួន
ជាមនុស្សស្អាតស្អំគ្មានកំហុស ត្រូវបានគេប្រឌិតភស្តុតាងលាបពណ៌ឱ្យខ្លួននោះ
ជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ពីព្រោះថារហូតដល់ពេលនេះ ជនជាប់ចោទពុំទាន់មានភស្តុ
តាងបន្ទុកគ្រប់គ្រាន់ទេ ដោយហេតុថា ចម្លើយសាក្សីនៅកន្លែងកើតហេតុឆ្លើយ
បញ្ជាក់ពីភិនភាគឃាតករ គឺដូចគ្នានឹងភិនភាគជនជាប់ចោទ សាក្សីនៅផ្ទះ
សំណាក់នីនី គេស្គាល់ច្បាស់ថា ឈ្មោះ បសណ យប់ថ្ងៃទី២១ ព្រឹកថ្ងៃទី២២ ខែ
មករា ឆ្នាំ២០០៤ ពិតជាបានទៅដេកផ្ទះសំណាក់គេ ដែរនៅភ្នំពេញ (ពុំមែននៅ
អ្នកល្បឿងដូចសាក្សីជនជាប់ចោទបំភ្លឺទេ) សាក្សីជនជាប់ចោទសុទ្ធតែបញ្ជាក់ថា
ជនជាប់ចោទទាំង២នាក់ ធ្លាប់ដើរស៊ីផឹកជក់គ្រឿងញៀនជាមួយគ្នា (ពុំមែនមិន
ស្គាល់គ្នាទេ) ។ សំបកគ្រាប់ ក្បាលគ្រាប់ និង អាវុធក៥៩ ជារត្ថុតាងដែលរឹប
អូសបាន ព្រមទាំងលទ្ធផលកោសល្យវិច្ឆ័យផ្ទៀងផ្ទាត់ សំបកគ្រាប់ដែលដកហូត
ពីកន្លែងកើតហេតុ និងក្បាលគ្រាប់ដែលយកចេញពីសាកសពជាមួយនឹងអាវុធក
៥៩ ដែលជនជាប់ចោទ បាននាំគ្នាបាញ់ទៅយកនៅកន្លែង ដែលខ្លួនទម្លាក់
ចោលបញ្ជាក់ថា សំបកគ្រាប់ និងក្បាលគ្រាប់ ពិតជាបាញ់ចេញពីកាំភ្លើងK59

ដែលរឹបអូសបានមែន។ ភស្តុតាងទាំងនេះ សុទ្ធតែមានភាពស៊ីសង្វាក់គ្នាជាមួយ
នឹងចម្លើយជនជាប់ចោទឈ្មោះ **បសណ** នៅមុខនគរបាល នៅមុខតំណាង
អយ្យការ នៅមុខចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទាំងអស់ ដែលដាក់បន្ទុកទៅលើជនជាប់
ចោទទាំង២នាក់នេះ។ ដូច្នេះការដែលឈ្មោះ **បសណ** ឆ្លើយបដិសេធចម្លើយ
សារភាពរបស់ខ្លួននៅនគរបាលនៅអយ្យការ និងនៅចៅក្រមស៊ើបអង្កេត តែ
មួយមុខគត់ ពុំអាចដោះបន្ទុកឱ្យជនជាប់ចោទទេ។ ម្យ៉ាងទៀតចម្លើយដោះសា
របស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ**បសណ** ថាខ្លួនឆ្លើយសារភាព ដោយមានការល្អង
លោមទិញទឹកចិត្តនិងតំរាមកំហែងពីនគរបាលនោះពុំមានភស្តុតាងអ្វីទាំងអស់។

-យល់ឃើញថា ជនជាប់ចោទទាំង២នាក់ត្រូវចោទពីបទឧក្រិដ្ឋ ដោយ
សុទ្ធតែជាជនដែលគ្មានទីលំនៅច្បាស់លាស់ គ្មានការងារធ្វើ សេពគ្រឿងញៀន
ឈ្មោះ **បសណ** ត្រូវឱ្យពុកម្តាយកាត់កាលចោលទៀត ដែលបញ្ជាក់ថា បើឱ្យនៅ
ក្រៅឃុំ ពិតជារត់គេចខ្លួន គ្មានអ្វីអាចធានាបានថា ជនជាប់ចោទប្រាកដជាមក
បង្ហាញខ្លួនចំពោះមុខតុលាការវិញទេ។ ដូច្នេះតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ
អន្តរកាល ជនជាប់ចោទពុំត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យនៅក្រៅឃុំបណ្តោះអាសន្នទេ។
ម្យ៉ាងទៀតសាលាឧទ្ធរណ៍ បានចាត់ការដល់ដំណាក់កាលបដិសេធ ការលើក
លែងចោទប្រកាន់ទៅហើយ។

-យល់ឃើញថាការដែលមេធាវីជនជាប់ចោទលើកឡើងនៅពេលសវនា
ការនេះថា យុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការកំពូល ដែលសម្រេចមិនឱ្យជនជាប់ចោទ
ក្នុងបទឧក្រិដ្ឋ នៅក្រៅឃុំបណ្តោះអាសន្នជាការខុសច្បាប់នោះ គឺជាការភាន់
ច្រឡំ ពីព្រោះពុំដែលមានយុត្តិសាស្ត្រណាមួយរបស់តុលាការកំពូលដែលផ្ទុយ
នឹងច្បាប់ទេ។ យុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការកំពូលក្នុងការឃុំខ្លួនតាមមាត្រា១៤ នៃ
ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាលរយៈពេល៦ខែ ចំពោះបទល្មើសមជ្ឈិម ដែលមាន

លក្ខខណ្ឌគ្រប់គ្រាន់អាចឱ្យនៅក្រៅឃុំបាន ប៉ុន្តែចំពោះបទឧក្រិដ្ឋតុលាការកំពូល កំណត់ថា បើឱ្យនៅក្រៅឃុំជនជាប់ចោទប្រាកដជារត់គេចខ្លួន ហើយគ្មានឧក្រិដ្ឋ ជនណាសុខចិត្តត្រឡប់មកទទួលទោសឧក្រិដ្ឋមុខតុលាការវិញទេ។ ដូច្នោះយុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការកំពូលដែលកំណត់ថា ក្នុងបទឧក្រិដ្ឋជន ដែលត្រូវឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នក្នុងរយៈពេល៦ខែ មិនអនុញ្ញាតឱ្យនៅក្រៅឃុំគ្មានអ្វីផ្ទុយពិច្បាប់ ទេ។

-យល់ឃើញថា ថ្វីបើដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានសុំឱ្យជនជាប់ចោទបាន នៅក្រៅឃុំ ដោយមិនប្តឹងពីជនជាប់ចោទ ទាំងពីរនាក់នេះមែន ប៉ុន្តែតុលាការ កំពូលមិនពិចារណាទេ ពីព្រោះដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ពុំមែនជាម្ចាស់បណ្តឹង អាជ្ញា ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៤ និងមាត្រា៨១ នៃច្បាប់នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌទេ។

-យល់ឃើញថា សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ(ខ) ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមករា ឆ្នាំ ២០១៥ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលសម្រេចមកនេះមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាម ទម្រង់ នឹងគតិច្បាប់ហើយ។

ហេតុដូច្នោះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខជនជាប់ចោទ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ១២ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៥ របស់លោកមេធាវី...ជាមេធាវីការពារឱ្យជនជាប់ចោទឈ្មោះ **សសអ** និងបណ្តឹង សាទុក្ខលេខ១៣ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៥ របស់លោកមេធាវី...ជា មេធាវីការពារឱ្យជនជាប់ចោទឈ្មោះ **បសណ** ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយខុសនឹងគតិច្បាប់។

២-តម្កល់សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ១១(ខ) ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមករា ឆ្នាំ២ ០០៥ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការពេញទាំងមូល។

៣-បញ្ជូនសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ១៥ ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៥ របស់តុលាការកំពូល ទៅតុលាការក្រុងភ្នំពេញ ដើម្បីបញ្ចូលក្នុងរឿងអង្គសេចក្តី។

៤-សាលដីកានេះជំនុំជម្រះនៅថ្ងៃទី០៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៥ និងប្រកាសជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី០៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៥។